

GRAAFWERK

DE GRAEFF

Periodiek van de stichting
'JAN ARIENSZ BASTIAENSZ DE GRAEFF'

MEI 2024 | JAARGANG 25 | NR 1

Delvenaar (80) krijgt speld voor inzet bij Gilde Delft

Delvenaar Kees de Graaff (80) heeft een onderscheiding van Gilde Nederland gekregen voor zijn inzet in het bestuur van Gilde Delft. Dit was op dinsdag 9 januari. Hij is daarmee de eerste vrijwilliger van Gilde Delft die de gouden Gildespeld ontvangt. Afgelopen zomer ontving een Delftse gildevrijwilliger al een zilveren Gildespeld.

“Het is een vrij bijzondere onderscheiding”, aldus voorzitter Arthur Bolder van Gilde Delft, “als lokaal Gilde kunnen wij bronzen spelden uitreiken aan vrijwilligers die bijzondere verrichtingen voor het Gilde Delft hebben gedaan. De gouden spelden kunnen alleen worden uitgereikt door het landelijk gilde, Gilde Nederland.”

Bolder geeft aan dat winnaars van de gouden Gildespeld zich, naast de lokale verrichtingen, zich ook voor het overkoepelende landelijke Gilde moeten inzetten. “Kees is al sinds 2005 bij Gilde Delft betrokken, en zit nu zo’n 15 jaar in het bestuur als voorzitter. Ook heeft hij landelijk veel voor de Gildes betekend.” Bestuurslid van de Gilde Nederland, Jacques Hage-raats, reikte de onderscheiding uit.

foto: Thijs Tuurenhout

Gilde Delft

Gilde Delft bestaat uit twee onderdelen. Ze organiseren bijvoorbeeld stadswandelingen met gidsen. Deze zijn van februari tot en met november dagelijks vanaf 14.00 uur. Verder zijn de wandelingen het hele jaar door op aanvraag te doen.

Ook is er het project SamenSprak. Hierbij wordt een vrijwilliger gekoppeld aan een anderstalige. Op informele wijze (meestal gewoon door gesprekken) wordt deze anderstalige de Nederlandse taal bijgebracht. Het is geen echte les Nederlands, maar de deelnemers leren informeel taalgebruik.

Zie voor meer informatie <https://www.gildedelft.nl/>
(Bron: <https://www.omroepdelft.nl/>)

Gilde Nederland

Stichting Gilde Nederland is een landelijk overkoepelende organisatie waarbij circa 50 zelfstandig plaatselijke Gilden zijn aangesloten. Samen tellen die Gilden ruim 3000 vrijwilligers die hun kennis, ervaring en expertise delen met anderen. Bijna alle Gilden hebben hun eigen activiteiten. Gilde Nederland biedt ondersteuning bij diverse basisactiviteiten in de projecten Powervol (van en voor senioren en speelt in op de behoeften en sociale situatie van de ouder wordende mens). Daarnaast zijn er SamenSprak en Coach4you (een mentoraatsproject dat tot doel heeft schooluitval te voorkomen). Daarnaast bieden veel Gilden stads- en natuurwandelingen en fietstochten aan. Niet alle projecten zijn bij alle Gilden.

Ook u kunt zich aanmelden als vrijwilliger om uw kennis, kunde en ervaring over te brengen aan anderen.

Zie voor de verschillende activiteiten en Gilden <https://www.gilde-nederland.nl/>

Diensttijd Marine 1963-1964

De Keuring

In het voorjaar van 1962 kreeg ik, Izaak de Graaf, een oproep voor een dienstplichtkeuring in Utrecht. Werd goedgekeurd. Aangegeven dat mijn voorkeur naar de mariniers uitging. Er werd mij duidelijk gemaakt dat ik daar fysiek waarschijnlijk een te lichte bouw voor had. Later dat jaar kwam er een brief van het Ministerie van Defensie waarin ik werd opgeroepen voor een tweedaagse keuring in Hilversum. Wat ik mij herinner van deze keuring, het was zeer uitgebreid. En de tweede dag kreeg ik de uitslag te horen, goedgekeurd voor de marine als machinist.

Hilversum

Dan begint mijn dienstplicht in maart 1963, er lag 10 cm sneeuw. Met de trein via Gorinchem, Geldermalsen en station Hollandse Rading naar de Korporaal van Oudheusden kazerne in Hilversum. Ik moest me melden bij het MOKH (Marine Opleidingen Kamp Hilversum) voor het militaire deel van de opleiding die drie maanden in beslag nam. Werd gelegeerd in een barak met de naam Mathijssen en mijn groep kreeg de naam "Bak 325".

Ik herinner me nog wel het vele exerceren en het leren schieten met een zwaar Garand geweer wat niet mee viel, met een bajonet op een pop insteken was makkelijker. Wat moet een machinist met een geweer?

Op de kazerne hadden we ook een schip, de A8XX, voor de diverse oefeningen. Een schip van beton waar de nodige grappen over werden gemaakt. Op de foto de vier maten die veel met elkaar op trokken. (ik boven midden).

In de rij voor de kantine.

Het betonnen schip.

De opleiding werd afgesloten met de naam "Volharding", een dagtocht van 75 km bestaande uit roeien, lopen met bepakking en zeilen met een B2. Dit alles op en rond de Loosdrechtse plassen.

Amsterdam

Op 1 juni naar de Marine kazerne in Amsterdam (Kattenburg), het TOKM (Technische Opleiding Koninklijke Marine) voor de machinisten vakopleiding van drie maanden. Deze opleiding over stoomketels, stoomturbines, stoompompen, verbrandingsmotoren, centrifugaalpompen etc. Een bijzonder interessante opleiding die ik met succes heb afgerond.

Op de kazerne sliepen we in hangmatten op het logementsschip "de Buffel", een voormalig "Ramschip" dat werd gebruikt in oorlogen met de Engelsen.

De Buffel doet nu dienst als museumschip in Hellevoetsluis.

In de hangmatten lagen we als haringen in een ton en het stonk er meestal verschrikkelijk vooral naar zweetsokken. Als er iemand niet schoon was op zich zelf liep hij het risico opgepakt te worden en hardhandig met koud water gewassen te worden in de grote wasbak. De hangmatten moesten we elke avond ophangen en 's ochtends weer opbergen in de hangmatbakken. Soms werd een dronken matroos in zijn hangmat gerold en een poosje in de hangmatbak gelegd. Er werden ook wel hangmattouwjes losgemaakt waardoor iemand 's nachts op de grond kon vallen, niet zo aardig.

Daar een groot gedeelte van het marine terrein omgeven was door water moest er langs de kade wacht gelopen worden. De sport van de wacht was hoeveel condooms er in het water geteld werden. Er dreven er in die tijd heel wat rond het terrein en zeker niet van de marinemannen. Vrouwen op het terrein, anders

dan voor hun werk overdag, werden niet toegelaten. Alle condooms kwamen uit de omgeving, de Zeedijk en de Wallen, deze waren immers vlak bij.

Uitgaan in het centrum van Amsterdam was betrekkelijk eenvoudig. De Wallen en de Jordaan lagen op een steenworp afstand. Regelmatig werd een matroos dronken gevoerd en meegenomen naar de hoeren op de wallen voor zijn zogenaamde vuurdoop. Het werd ook bij mij geprobeerd maar ik wilde er absoluut niets van weten. De filmpjes die werden getoond tijdens de opleiding in Hilversum over alle mogelijke geslachtsziekten die je kon krijgen hadden op mij teveel indruk gemaakt om me met vreemde vrouwen in te laten. Ze vonden mij een slappeling en daar had ik geen probleem mee.

Gezelliger vond ik de cafeetjes in de Jordaan, tijdens het kletsen met de oudjes werd je vaak op een drankje getrakteerd.

Tijdens mijn verblijf in Amsterdam kreeg ik van de Vereniging van Zee Miliciens (VVZM) het verzoek of ze van mij een "statiefoto" mochten maken voor de jubileumuitgave van hun verenigingsblad. Trots zei ik natuurlijk dat mag. Dus er werd een mooie foto gemaakt. Is helaas niet opgenomen in hun blad, de keuze was op een andere marineman gevallen.

In die tijd waren er regelmatig kloppartijen tussen mariniers en marinemannen met de nozems in Amsterdam. De nozems vielen meisjes lastig die hun jongens naar de trein hadden gebracht. Deze vechtpartijen kwamen regelmatig in het nieuws.

Als zakgeld kregen we 1,00 gulden per dag. Nu 0,45 euro.

Den Helder

Dan op 1 september naar de marinebasis in de Den Helder voor het echte marine leven.

Werd ondergebracht op het wachtschip Zuiderkruis, in de 2e wereldoorlog gebruikt als troepentransportschip. (genaamd Cranston Victory).

Sleep in een kleine hut met 3 marinemannen in twee stapelbedden. Een van hen was gek op vrouwen. Aan de binnendeur van zijn kledingkast plakte hij stukjes schaamhaar van de vrouwen waar hij mee in bed gelegen had. Vreemde hobby ... Hij was er trots op regelmatig tweelingzussen te ontmoeten....waar hij mij ook voor uitnodigde...daar doe ik niet aan mee vertelde ik hem.

De Zuiderkruis deed dienst als wachtschip van 1963 tot 1968. Op de foto "joelt" de bemanning bij de uitdienststelling in 1968.

Te werk gesteld bij de onderhoudswerkplaats van de kleine vaartuigendienst. Deze werkplaats onderhield allerlei kleine vaartuigen zoals landingsvaartuigen, sleepboten, werkschepen, sloepen etc. Heel leuk werk waarvan ik veel geleerd heb.

De beste herinnering heb ik aan het opknappen van de kleinere landingsvaartuigen. Vooral het reviseren

van de Ford V-12 cilinder motoren, waar er twee per vaartuig in zaten, was leuke werk.

Regelmatig moest ik invallen in het onderdelenmagazijn. Hier werden allerlei onderdelen van motoren en machines afgehaald. Alles was in het Engels, dus achter de balie van het magazijn heb ik ook weer het nodige geleerd.

Tijdens deze periode van 5 maanden veel wachtgelopen. In het weekend vaak op het Marva (marine vrouwen) wachtschip "De Schorpioen", een ramschip gebouwd in 1878. De dames wilden iemand aan boord hebben als er een technisch probleem was, b.v. douche die niet goed werkt, of een verstopte afvoer.

Jouw wachthok was een kamertje van 1,5 bij 2,5 meter. Je werd op tijd van een natje en een droogje voorzien en een praatje was ook gezellig. Dit was dus meer wachtzitten dan wachtlopen! Wachtlopen deden de dames zelf.

De Schorpioen dient momenteel als museumschip in de haven van Den Helder.

Vlissingen

Per 1 februari 1964 kreeg ik, met een groep andere marinemannen, de opdracht om een mijnenveger in een tijdsbestek van 24 uur uit de mottenballen te halen. Het ging om kustmijnenvegers van het type Dokkum waarvan er 12 waren gelegen in de marinehaven van Vlissingen.

Zes mijnenvegers waren operationeel in de haven van Den Helder.

Dat "uit de mottenballen halen" was een gecompliceerde klus. Al snel bleek dat de cilinderkop bouten van de motoren, door het lange tijd onder koude om-

standigheden onder spanning staan, haarscheurtjes vertoonden. Het duurde enige tijd voor er nieuwe bouten waren en deze konden worden geïnstalleerd. Uiteindelijk was de mijnenveger in 3x 24 uur vaarklaar.

Daarna met mijnenveger "Hoogezand" (M802), op de Noordzee de nodige proefvaarten gemaakt. Een vaarperiode van enkele weken langs de Belgische, Duitse en Nederlandse kust. De havens waar we aanlegden waren naast Vlissingen, Den Helder en Rotterdam. Tijdens de proefvaarten kwamen we soms een vis-trawler tegen en ruilden dan jenever en bier tegen verse vis. Een Urker matroos aan boord, bakte voor ons de perfecte vis.

De andere 11 mijnenvegers moesten ook gecontroleerd worden om verdere verrassingen te voorkomen. Alles bij elkaar heeft de klus in Vlissingen 3 maanden geduurd.

Dit type mijnenveger had toendertijd nog een open brug. Later is een gesloten brug gebouwd meer naar

de eisen der tijd en dat was voor de kapitein en zijn mannen een stuk comfortabeler.

Het was altijd gezellig aan boord, de leefruimte was klein maar de teamgeest was uitstekend. Een pilsje koste een dubbeltje. Omgerekend ca. 4,5 eurocent.

Den Helder

Op 1 mei terug naar Den Helder. Werd nu gestationeerd op de Hr. Ms. Mercur die dienst deed als torpedowerkschip. De Mercur was een omgebouwde oceaanmijnenveger in 1954 overgekomen uit de USA.

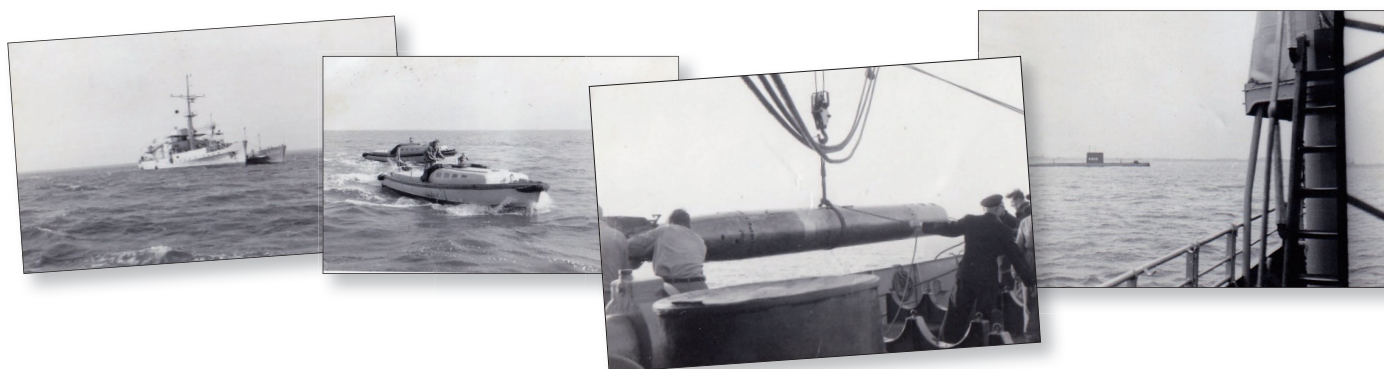
De in Den Helder gelegen onderzeeboten moesten oefenen met het afschieten van torpedo's op een doel op zee.

De taak van de Mercurius was om samen met het werkschip de Bochove en enkele motorsloepen, een drijvend doel de Waddenzee op te slepen en de door de onderzeeboten afgevuurde torpedo's op te sporen en te bergen.

De torpedo liet na het afschieten een luchtbellen-spoor achter waardoor hij gevolgd kon worden.

De sloepen haalden hem op, brachten hem naar de Mercurius waar hij aan boord gehesen werd.

De Mercurius is in 1972 verder verbouwd tot torpedo-werkschip waardoor hij zonder de Bochove capaciteit heeft om een aantal torpedo's aan boord op te slaan. De Mercurius doet momenteel dienst als museum-schip in de haven van Vlissingen.

Henk op de fiets naar Rome

2015

In 2015 beloofde ik u te vertellen over mijn fietstocht naar Rome. Ik zal deze belofte eindelijk inlossen.

Na mijn fietstocht naar Santiago de Compostela, waarover ik u in 2013 en 2015 informeerde, had ik de smaak van het maken van een lange fietstocht te pakken. Hoewel ik met mijn echtgenote al met de auto en caravan naar Rome was geweest, wilde ik deze reis nu per fiets maken. Wel had ik mijn vrouw na de fietstocht naar Santiago beloofd dat ik ook deze tocht niet in één keer zou maken, maar de route in drie delen zou opsplitsen.

Op 19 juli 2015 begon ik aan het eerste deel, van Zevenhuizen (waar ik woon) naar Bregenz aan de Bodensee. Die eerste dag fietste ik via Babyloniënbroek – u allen vanuit de geschiedenis van de familie De Graaff wel bekend en tevens het dorp waar wielrenster Marianne Vos heeft gewoond – naar Haaren in Noord Brabant. Ik zette mijn tentje daar op bij cam-

ping Pergama. Deze boerencamping, waar je ook een hete luchtballonvaart kunt boeken, bezoek ik samen met mijn vrouw al vele jaren met onze caravan. Haaren ligt aan het heidegebied de Kampina en dicht bij de Oisterwijkse bossen en vennen en tevens niet ver van de Loonse en Drunense Duinen. Een ideaal gebied om te wandelen en te fietsen.

Via Roermond, waarvandaan ik een heel stuk langs de rivier de Ruhr fietste, bereikte ik de vierde dag na

387 km Remagen aan de Rijn. Langs deze rivier ligt een fietspad, via welk pad ik bij de Deutsches Eck in Koblenz kwam. Bij dit punt vloeit de rivier de Moezel de Rijn in. Tot aan Speyer volgde ik het fietspad langs de Rijn en toen boog ik naar het oosten af om langs het Zwarte Woud naar de Bodensee te gaan. Tot aan de Schwäbische Alb in Zuid Duitsland was dit voor een niet klimmer heel goed te doen en genoot ik van de vele buizerds, die mij met hun gefluit het stuk vanaf de Rijn constant volgden. De beklimming van de Schwäbische Alb op dinsdag 28 juli was de zwaarste etappe van het eerste gedeelte van de reis naar Rome.

Eenmaal “boven” bleef het weer vlak en zelfs een klein stukje dalend tot aan de Bodensee. Op 29 juli arriveerde ik in Bregenz en zette ik mijn tentje neer op de camping aan de Bodensee. Ik nam twee dagen om even bij te komen en met de boot naar Friedrichshafen te varen en daar het Zeppelin-museum te bezoeken. Daar zag ik hoe groot die Zeppelins in werkelijkheid waren en dat – zoals ik altijd had gedacht – de passagiers niet in de gondel onderaan dat luchtschip gehuisvest waren, maar in luxe verblijven middenin die Zeppelin. In de gondel waren de “stuur-lui” en de kapitein. Ook verkende ik een dag de stad Bregenz. Op 1 augustus met de trein terug naar huis na 1021 km.

2016

In 2016 hielden lichamelijke ongemakken na een 5 uren durende operatie me aan huis, zodat het vervolg op het eerste deel van de fietstocht naar Rome, het stuk Zevenhuizen – Bregenz, eerst in 2017 kon plaatsvinden.

2017

Op 3 augustus 2017 om 05.30 uur uit Zevenhuizen vertrokken. Met de fiets naar Rotterdam Centraal Station en daar om 07.43 uur de trein gepakt naar Bregenz. Na 6 keer overstappen omdat ik pas laat had besloten dat ik dat jaar de tocht wilde en kon vervolgen. Om 19.15 uur daar aangekomen en met de fiets naar Seecamping Bregenz aan de Bodensee.

Op 4 augustus 2017 om 08.00 uur vertrokken. Eerst een heel stuk langs de rivier de Rijn. Vóór Bludenz kramp in mijn benen. Of te weinig gedronken of te weinig voorbereidende kilometers of een combinatie ervan. In Bludenz gelijk treinkaartje gekocht voor morgen 10.30 uur dwars door de Arlberg in plaats van fietsen er overheen (1.793 m.), omdat de voorbereiding als gevolg van wat lichamelijke ongemakken in het vorige jaar en het begin van dit jaar niet optimaal was. Om 11.00 uur op 5 augustus aangekomen in St. Anton am Arlberg. Daar op de fiets en het hele stuk afdalen (soms met 48 km per uur) naar Landeck. Daar op de camping tentje neergezet. Daarna naar het station om te vragen hoe laat de bus daar vertrekt naar de Reschenpass. Op 6 augustus half 7 op en ongeveer half acht naar het station. Nadat de bus was aangekomen, fiets op de aanhanger gezet door de chauffeur en na ongeveer een uur zo’n 4 km onder de top gestopt in Nauders. Precies om 10 uur bij de Reschensee. Daar na een kop koffie verder. Eerst een paar druppels, maar al snel in de stromende regen naar beneden, soms onverhard naar de camping een km of 3 vóór Brenzano. Op een veldje naast de camping (vol) tentje opgezet, toch weer regen en via Facebook en Ad-app getuige van het Europees kampioenschap voetbal van de dames door een 4 – 2 overwinning op Denemarken. Laat in de avond wordt het droog en gaat het behoorlijk waaien.

Daarna vervolgde de tocht via Auer (Ora) en langs de rivier de Adige tot aan Rovereto. Omdat ik daar voor de aangegeven camping zo’n 10 km richting het Gardameer moest en bij die camping vandaan nog 8 km naar Riva aan het Gardameer, ben ik maar doorgefietst naar Cisano aan het Gardameer (camping waar we dat jaar in september ook met de caravan heen zijn gegaan). Lig door stukken met trein en bus en het aantal kilometers dat ik meer had gefietst dan gepland 2 dagen vóór op mijn schema. Van het Gardameer naar Verona en na het douchen de stad in.

Op 10 augustus eerst weer een heel stuk langs de Adige, later saai stuk tussen de appels, peren, mais, tomaten enz. Zaterdag 12 augustus op weg naar Bologna. Opnieuw vlak, maar de Apenijnen komen wel

duidelijker in het gezichtsveld. In Bologna aangegeven camping (klein, naast onbemand benzinestation) was er niet meer en dus maar door naar Botteghino di Zocca. Daar wat gedronken in klein cafeetje en gevraagd naar agroturismo. Eigenaar belde en zei dat baas van Agroturismo Ca' del Rio een dame was eneen heel mooie. Er was plek, dus circa 1 km de heuvels in. Gelijk bij aankomst wat gegeten, dat bleek maar goed ook. Nadat ik mijn kamer had opgezocht en gedoucht en wat gelezen, bleek het hele complex uitgestorven, ook de bar en het restaurant. Geen mens te bekennen. Maar een beetje van mijn noodvoorraad eten aangesproken met een kop thee, die ik op de kamer kon zetten. Zondag 13 augustus om 7 uur op en spullen weer op de fiets. Nog niemand te bekennen. Op een gegeven moment kwam een oudere man naar buiten om zijn poes buiten te zetten. Nadat hij gevraagd had wat ik wilde, pakte hij zijn te-

lefoon en daar kwam een jonge dame aangelopen. Ik kon pas over een half uur ontbijten. Dat duurde me te lang, dus betaald en op pad. Al snel naar Barbarola en dat betekende – omdat ik inmiddels in de Apennijnen was aangekomen – zo'n anderhalf uur van de fiets af op een smal stijl weggetje. Naar de Passo della Raticosa (968 m) weer van de fiets af. Om 15.15 uur aangekomen op camping La Futa, 800 meter bergop bij de Passo della Futa. De temperatuur wees inmiddels overdag 37 graden Celsius aan.

Op 14 augustus al heel snel na het vertrek weer van de fiets af en die omhoog duwen, wel zo'n 8 à 9 km lang. Door de hitte een beetje zweverig toen ik boven was, ondanks het vele drinken. Na 60 km aangekomen in Florence. Daar op de zuidoever vlakbij Piazzale Michelangelo een plek gevonden op camping

Michelangelo. Tentje neergezet, uitgebreid gedoucht en toen naar de stad via de Ponte Vecchio. Mooie brug, maar het was heel druk met alle toeristen. Op een plein een biertje gedronken, maar ik heb het maar bij één biertje gelaten, gelet op de prijs van € 9 per glas. Veel foto's gemaakt en daarna weer terug naar de tent. Dinsdag 15 augustus wat later op, zo rond 8 uur. Na het douchen richting stad en een kop koffie met een broodje. Lopend door Florence verwijzing naar het huis van Dante en huis en museum bezocht. Na een salade als lunch naar de Dom. Om half twee de Dom in en weer veel foto's gemaakt. Terug op de camping mijn telefoon opgeladen aan een bank bij het restaurant(je) en een pizza gegeten.

Op donderdag 17 augustus reed ik om half twaalf Sienna binnen en tentje in de schaduw neergezet. Met de bus naar de stad en de Campo (het schelpvormig plein in het centrum) lag nog onder een laag kleiachtig zand, in verband met de Palio, die de dag tevoren was verreden. Na wat zoeken naar het busstation en terug naar de camping. Vrijdag 18 augustus een dagje Sienna. Eerst lopend naar het station om te kijken waarvandaan de bus van Cycletours naar Nederland vertrekt. Dat bleek aan de achterkant van het station te zijn, aan de kant van de camping. Het hele station verder bekeken en met alle roltrappen zo'n 8 niveaus hoger in de stad uitgekomen. Terug naar de camping en buskaartjes gekocht en met de bus terug naar de stad. Eerst de basiliek S. Domenico bezocht en toen naar de Dom. Dat betekende meer dan een half uur in de rij voor een kaartje. Combikaart gekocht, zodat ik een paar attracties kan combineren. Heel veel foto's gemaakt in de Dom, wat een schitterend gebouw. Als laatste het museum Circo de Sienna (stadsmuseum) bezocht. Veel muurschilderingen van de oorlog van 1813.

Zaterdag 19 augustus, de dag van de terugreis dat jaar. Bus van Cycletours kwam keurig op tijd en om circa 20.00 op zondag 20 augustus in Utrecht uit de bus. Met de trein naar Gouda en laatste stukje naar huis in Zevenhuizen fietsen en daar arriveerde ik 21.35 uur. Bij gekletst, wat gedronken en heerlijk gedoucht. Alles was (ook dit jaar) weer goed gegaan. Totaal gefietst 941 km.

2018

Vrijdag 20 juli afscheid genomen en met de fiets naar Utrecht. Daar om 13.00 uur in de bus van Cycletours gestapt, fiets in de aanhangwagen. De reis verliep tot in Zwitserland voorspoedig. Toen ging het van lieverlede mis. File voor de Gothart-tunnel, file voor de grens met Italië. Ook nog een file door een ernstig ongeluk. Een en ander betekende, dat ik op zaterdag 21 juli pas om even voor 11 uur 's morgens in Sienna arriveerde, terwijl de verwachte aankomsttijd 08.00 uur was. Fiets en bagage aangepakt en fiets klaargemaakt. Om 12.00 uur vertrok ik uit Sienna. Om ongeveer 16.00 uur na een pittig begin (klimmen en dus zo nu en dan van de fiets af) aangekomen op de camping in Casciano. Tentje neergezet, gedoucht en een lekker biertje gedronken.

Zondag 22 juli om kwart over 8 op pad, na een korte nacht door onwennigheid en een disco op de camping. Warm tijdens het fietsen en klimmen. In Montalcino aangekomen eerst een lunch genuttigd en daarna naar de agroturismo/B&B Il Locco, drie kilometer soms fietsen, soms lopen en dan nog 2 kilometer over een onverhard pad. Tentje neergezet. Op de camping bleek alleen een wijntje te koop, geen eten en geen ontbijt morgen. Noodvoorraad eten dus aangesproken.

Maandag 23 juli om half 7 op, ontbijt uit de noodvoorraad en om half 8 op pad. Eerst afdalen, maar daarna 6 – 8%, dan een stukje 5 – 6% en een stukje max 10% stijgingspercentage. Heel veel lopen dus met de fiets met bepakkings. In Casteldelpiano aangekomen en na even vragen camping gevonden bij ouder

echtpaar. 's Avonds even teruggelopen naar het centrum en daar gegeten.

Dinsdag 24 juli weer om half 8 op pad. Na zo'n 4 kilometer 200 meter 12% en daarna 1,2 kilometer 8% stijgen. Lopen en duwen dus. Gelukkig daarna een flinke afdaling. Rond 12 uur bij agroturismo Il Vecchio Fienile, waar naast mij alleen nog een camper stond. Geen restaurant, maar kon toch een broodje kopen en kreeg een biertje.

Woensdag 25 juli al weer vroeg op pad om de warmte vanmiddag voor te zijn. Temperatuur rond de 34 graden Celsius. Ook donderdag 26 juli even na 7 uur vertrokken en het was al snel warm.

Rond 4 uur op de camping aan het Lago di Bracciano waar ik morgen wilde zijn. Na het douchen onder het genot van een grote fles Peroni op de tv van de camping naar de Tour de France gekeken. Kopgroep met Nicky Terpstra!

Vrijdag 27 juli kwart over 7 op pad. Gelijk van het meer af klimmen en duwen dus. Ondanks dat ik in de buurt van Rome was, deed dat niets af aan het klimmen en dalen. Tot Prima Porto de route goed te volgen, daarna zoeken en vragen. Uiteindelijk toch het eindpunt van mijn fietstocht de camping Village Flaminia aan de rand van Rome gevonden. Grote camping met zwembad, bar en restaurant. Tentje neergezet, echtgenote Leny gebeld dat ik er was en daarna bij het zwembad een biertje en een liter koud water gedronken.

Zaterdag 28 juli kaartjes voor het openbaar vervoer gehaald op de receptie en met de regionale dan wel stadstrein naar Piazzale Flaminio, die grenst aan het Piazza del Popolo. Daar vandaan te voet naar de Trevi Fontein. Schitterende fontein, waar het al aardig druk was. Door naar de Spaanse Trappen. Ook daar druk. Op de terugweg nog naar het museum van Leonardo da Vinci aan het Piazza del Popolo. Heel erg warm in Rome en wat opvalt is overal militairen en politie voor de veiligheid van de inwoners en de toeristen. Terug naar de camping.

Zondag 29 juli met de trein en metro naar het Colosseum. Na anderhalf uur in de rij staan het Colosseum in. Ondanks dat nog maar een gedeelte ervan intact is, is het overweldigend om te zien. Op de terugweg via de Spaanse Trappen op weg naar de Villa Borghese om de beelden van Bernini te zien. Heel groot park bij station Flaminio en na ongeveer een uur daar aangekomen. Bleek dat dit museum alleen na afspraak te bezoeken is en de eerstvolgende mogelijkheid was over 3 dagen. Jammer maar helaas. Terug gewandeld door het park en met de trein terug naar de camping. Maandag 30 juli met trein en metro op weg naar de kerk Giovanni in Laterano. Wat bleek, een paar duizend jongeren ° kennelijk een pelgrimsjaar ° waren ook op weg daar naar toe. Metro nagenoeg verstopt en roltrappen stopten, overbelast. Bij de kerk de drukte even aangezien en toen besloten maar ergens

anders heen te gaan. Met de metro terug naar Repubblica en naar Piazza Venetia met het Forum Trajanum en het monument van Vittorio Emanuel de Tweede. Wat een pracht en wat veel restanten van het oude Rome.

Dinsdag 31 juli naar het Vaticaan en de Sixtijnse Kapel. Ook hier meer dan anderhalf uur in de rij. Eenmaal binnen door het gigantische gebouwencomplex op weg naar de Sixtijnse kapel, overweldigend om te zien, maar zo vol bezoekers, dat je slechts een deel kan bekijken. Daarna richting de St. Pieter, maar die was die dag gesloten voor publiek. Terug naar de camping.

Woensdag 1 augustus naar de St. Pieter. `Ingevoegd` in de lange rij en daardoor al redelijk snel in de basiliek. Overweldigend mooi, maar in tegenstelling tot een aantal jaren terug niet meer mogelijk om de crypten te bekijken en ook niet meer naar boven rondom de koepel van de basiliek.

Donderdag 2 augustus naar de stad en via de Trevi fontein naar het Pantheon. Door naar de rivier de Tiber en via Plaza Venecia terug naar de camping.

Vrijdag 3 augustus met de taxi naar vliegveld Ciampino. Daarvandaan met vliegtuig van Ryanair op weg naar vliegveld Charleroi onder Brussel. Helder boven de Alpen en dus goed de bergen met sneeuw te zien liggen. In Charleroi een half uur eerder dan gepland met de trein naar Antwerpen, daarna op de trein naar Den Haag en daarvandaan met bus Q383 naar Zevenhuizen. Half 7 die avond weer thuis. Totaal gefietst 379 km, ofwel in totaal van Zevenhuizen naar Rome 2341 km.

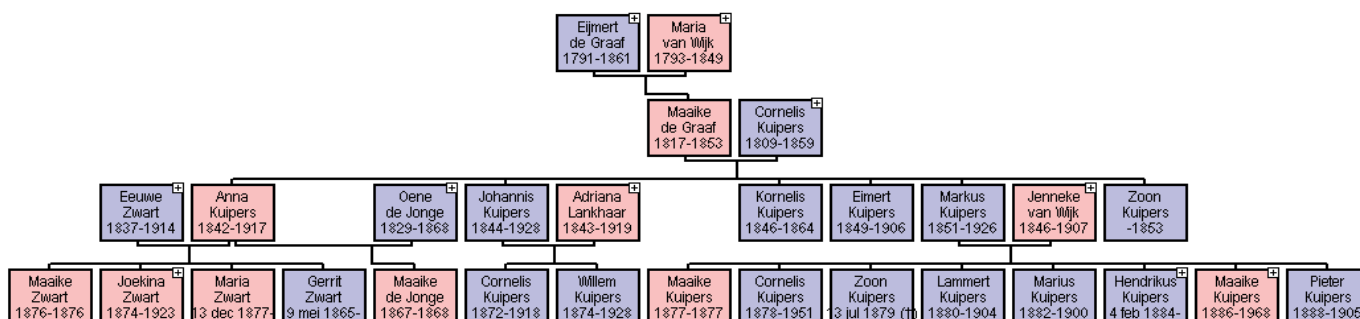
Alles goed gegaan en zowel ik als echtgenote Leny waren blij dat ik weer heelhuids thuis was.

Een uitgebreider verslag van deze fietstocht kunt u vinden op mijn website henkenlenyhogbrug.com onder Sport/Fietstochten.

Zevenhuizen, 3 januari 2024.

Henk Hogebrug (zoon van Jacob Hogebrug en Janna de Graaff (XIIp.5))

Eimert Kuipers (1849-1906)

Altijd op zoek naar bijzonderheden komen we Eimert Kuipers tegen met een aantal opmerkelijke registraties. Hij is een zoon van Maaïke de Graaf [boek blz. 154 onder Xld]. Zij is geboren te Wijk op 19 april 1817 en te Wijk overleden in 12 april 1853. Op 19 augustus 1841 huwt zij in Wijk en Aalburg Cornelis Kuipers. Deze is geboren in Dordrecht op 25 juni 1809 en overleden op 15 september 1859 te Wijk.

Het echtpaar krijgt zes kinderen. In het boek staan er vijf genoemd. Het laatste kind, een jongen, is levenloos geboren in 1853.

Over de tweede zoon Eimert Kuipers (1849-1906) zijn, naast geboorte en overlijden een aantal gevangenis- en rechtbank registraties in de archieven te vinden. Hieronder de geboorteakte. Eimert is in Wijk geboren op 17 maart 1849. We weten niet veel over de woon- of verblijfplaats-

sen van Eimert. Naast dat hij in Wijk geboren is, behalve zijn overlijdensakte uit 1906 uit Nistelrode, slechts één registratie in een Bevolkingsregister en wel dat van Oisterwijk: op 25 juli 1872 kwam Eimert uit Lith en op 31 december 1872 vertrok hij naar 's-Hertogenbosch. Er zijn wel veel registraties over overtredingen, misdaden en gevangenisstraffen. Daaronder is er wel een bijzonder. Die vele registraties geven een beeld van een man die ongehuwd is gebleven en deels een zwervend bestaan heeft geleefd. Er zijn in totaal 11 vermeldingen van een delict en in hechtenis neming, een straf uitzitten en zelfs plaatsing in de strafkolonie Veenhuizen II. Deze strafkolonie was onderdeel van de koloniën die werden gesticht door de Maatschappij van Weldadigheid. (zie verderop in dit artikel delict nr. 10)

De overtredingen en misdrijven waarvan hij beschuldigd werd waren landloperij, mishandeling en dronkenschap. Hij oefende beroepen uit als sigarenmaker, koopman en handelsreiziger, terwijl er verschillende keren sprake van was dat hij zonder middelen van bestaan leefde. Plaatsen waar hij woonde of verbleef en / of het misdrijf pleegde waren Arnhem, 's -Hertogenbosch, Liempde, en Rijen. Dat hij in die plaatsen was of woonde weten we uit de gevangenisregistraties. In 1894 staat hij vermeld in het Politieblad. In die tijd kon dat een teken zijn dat men niet wist waar hij was en hem blijkbaar trachtte op te sporen. Zie verderop bij delict 7 voor de vermelding in het Politieblad. Twee jaar later is blijkbaar voor

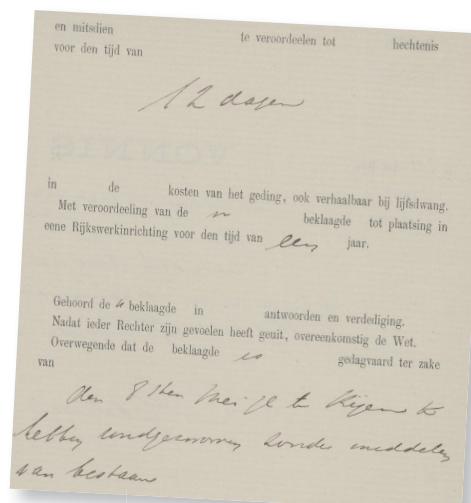

de rechter de maat vol. Eimert is aangehouden voor landloperij en heeft daarvoor in voorarrest moeten zitten van 16-4-1896 tot 5-5-1896. Als beroep geeft Eimert op dat hij sigarenmaker is, maar geen adres. De Rechtbank te 's-Hertogenbosch vonnist hem op 30 april 1896. De opgelegde straf is twee dagen hechtenis en drie jaar "Opzending".

Hieronder een overzicht van de veroordelingen, waarvan op een aantal wat uitgebreider zal worden ingegaan.

Delict nr 3 Eimert is op 2 oktober 1888 in Den Bosch aangetroffen zonder middelen van bestaan. De eis is 12 dagen hechtenis. Tijdens de terechtzitting van 9 oktober is er geen rechtsgeldig en overtuigend bewijs geleverd geworden. Dus: vrijspraak.

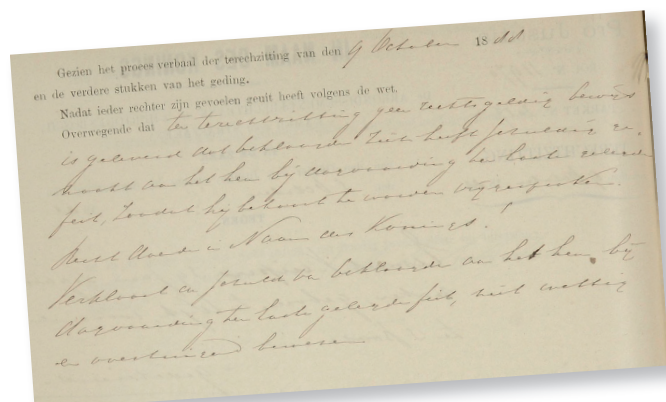
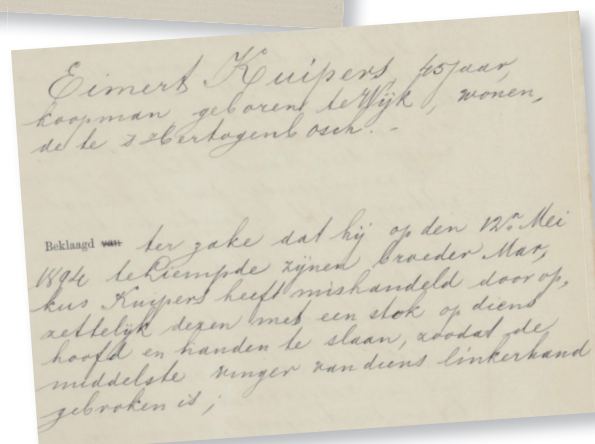
Delict nr. 4 De brigadecommandant der marechaussee te Rijen heeft op 8 mei 1891 een stuk opgemaakt waarin Eimert wordt beschuldigd van landloperij, zonder middelen van bestaan en zonder vaste woonplaats. Eis is hechtenis van 12 dagen en veroordeling tot plaatsing in een rijkswerkinrichting

voor de tijd van een jaar. Een forse straf, die uiteindelijk geen concreet resultaat heeft gehaald, gezien de volgende veroordelingen. Welke inrichting dat was, is niet bekend.

delict 4

delict 6

Hieronder links een stukje uit het rechtbankverslag over deze straf.

Vervolgens komt delict nr. 6 aan bod: de mishandeling van zijn broer Markus.

Eimert zou op 8 mei 1894 te Liempde zijn broer Markus met een stok hebben geslagen. Rechts en onderaan een stuk uit de beschuldiging van het slaan. Dat slaan is zodanig geweest dan de middelvinger van Markus zijn linkerhand gebroken is.

Nr.	Datum	Beroep	Woonplaats	Delict	Straf
1	12-12-1884	sigarenmaker	Arnhem	dronkenschap	2 dagen
2	23 juli 1885	sigarenmaker	's-Hertogenbosch	dronkenschap	3 dagen
3	2-10-1888	zonder middelen van bestaan	's-Hertogenbosch	landloperij	Voorarrest 9 dagen. Niet bewezen
4	14 mei 1891	zonder middelen van bestaan	Rijen	landloperij	12 dagen en 1 jaar rijkswerkinrichting
5	26 mei 1893	koopman	's-Hertogenbosch	politie-overtreding	1 dag
6	3-7-1894	koopman	Liempde	mishandeling broer Markus	1 maand
7	25-7-1894	koopman	Vroeger 's-Hertogenbosch	dronkenschap	2 dagen subs. fl. 2,00
8	24-11-1894	koopman		dronkenschap	3 dagen subs. fl. 5,00
9	16-4-1896		Zonder woonplaats	landloperij	2 dagen en 3 jaar Opzending
10	11-9-1896	sigarenmaker	's-Hertogenbosch	vroegere veroordelingen: landloperij en bedelen	Signalementkaart
11	25-4-1901	koopman	Zonder woonplaats	landloperij	5 dagen

Hiernaast de tweede bladzijde van het verslag van de rechtbank.

De getuige Petrus van den Berg heeft onder ede verklaard dat Eimert zijn broer Markus heeft geslagen. Markus heeft geprobeerd de klap af te weren, waardoor de middelvinger van zijn linkerhand blauw en gezwollen was. Eimert wordt veroordeeld tot een maand gevangenisstraf en moet de kosten van de rechtsgang betalen.

Gezien het proces-verbaal der terechtzitting van den 26^{en} juni 1894 en de verdere stukken van het geding.
Nadat ieder Rechter zijn gevoelen geuit heeft volgens de wet.
Overwegende dat Petrus van den Berg, als getuige der terechtzitting onder eede heeft verklaard te hebben gezien dat de beklaagde op tijd en plaats als in de dagvaarding gemaeld den in de dagvaarding gemaelden Markus Kuipers met een stok op het hoofd sloeg en dat lazen deze daarop de hand boven het hoofd hield en der door beklaagde toegebrachte slagen ook op die hand terechtkwamen, waar na, zooals hij mede heeft gezien, de middelste vinger der hand blauw en gezwollen was.
Overwegende dat beklaagde der terechtzitting heeft bekend ten tijde en ter plaats als hierboven vermeld gemaelden Markus Kuipers opzettelijk met een stok op het hoofd te hebben geslagen.
Overwegende dat, vernits het opzet van beklaagde een bestanddeel van zijne zaak, mede bekendenis vormt, door die bekende, niet in voorschreven gelijgenverklaringen niet in overtuiging is bevestigd het punt der aanklacht betrekking hebbende op het met een stok op het hoofd van meergemaelden Markus Kuipers slaan;

Eimert heeft de maand gevangenisstraf uitgezeten van 19 augustus t/m 18 september 1894. Er staat genoteerd dat Eimert eerder (delict 7) 2 en 3 dagen gestraft is en in hechtenis heeft gezeten. Zijn beroep is koopman en het gedrag is het gesticht wordt goed genoemd.

Delict nr. 7

964. **KUIPERS, Eimert**, 45 jaren, koopman, vroeger te 's Hertogenbosch, bij vonnis van hetzelfde Kantongerecht, dd. 25 Juli 1894, veroordeeld tot eene geldboete van f 2, subsidiair 2 dagen hechtenis, wegens openbare dronkenschap.

Dit delict, dat tussen de datum van mishandeling en de uitgezeten gevangenisstraf is gebeurd, staat vermeld in het Politieblad 1894. Blad 1389 nr. 1305.

Het Algemeen Politieblad was een belangrijk communicatiemiddel van de Nederlandse politie in de negentiende en twintigste eeuw. Het blad werd vanaf 1852

Model N° 46 (art. 76. Wet van 18 April 1874 (Staatblad N° 60.)

ROL N° 5181. PARKET N° 1448.

STAAT VAN KOSTEN in de zaak van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de Arrondissements-Rechtbank te 's-Hertogenbosch, tegen:

Eimert Kuipers, 45 jaar, koopman geboren te Nijmegen, wonende te 's-Hertogenbosch.

bij vonnis van evengemelde Rechtbank van den 3^{en} juli 1894 ter zake van mishandeling krachtens art. 10, 300. 2de. Wetboek van strafrecht;

veroordeeld tot eene maand gevangenisstraf.

en in de kosten, inzonderheid bij lijfelwang voor ten laatste een dag.

AANWIJZING DER KOSTEN.	BEDRAG	AANMERKINGEN.
Dagvaarding beklaagde Rechter-Commissaris		
" " " " " " " "		
Taxe " " " " " " " "		
Dagvaarding beklaagde Rechtbank	50	
" " " " " " " "		
Taxe " " " " " " " "	2 29	
Extract vonnis Procureur-Generaal	2 35	
" " " " " " " "	1 40	
" " " " " " " "	1 25	
Afschrift staat van kosten	1 25	
Totaal f	6 44	

GEZIEN. Opgemaakt door mij griffier bij de Arrondissements-Rechtbank te 's-Hertogenbosch, tot een bedrag van zes gulden vier en reestig cent.

De ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de Arrondissements-Rechtbank te 's-Hertogenbosch.

's-Hertogenbosch, den 21 juli 1894.

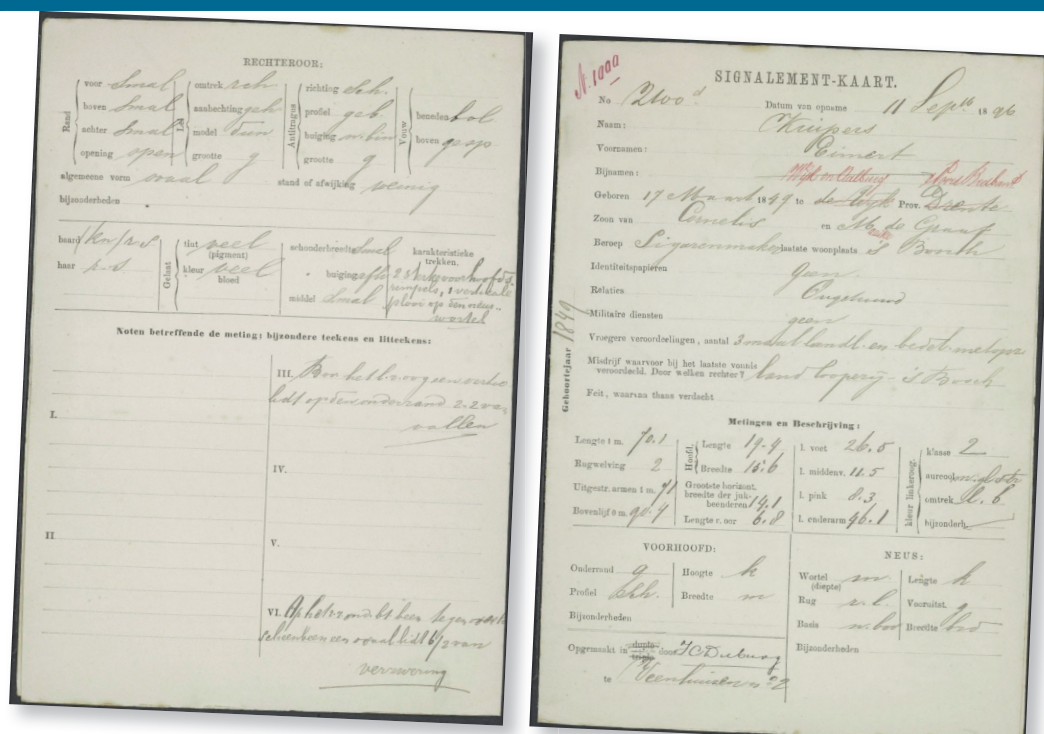
P. H. M. M. M.

N ^o	Naam	Staat	Opzending	Hechtenis	Opzending	Hechtenis	Opzending	Hechtenis	Opzending	Hechtenis
1	Eimert Kuipers	19 aug	18 sep	20 sep	21 sep	22 sep	23 sep	24 sep	25 sep	26 sep

gebruikt om opsporingsberichten en (wettelijke) besluiten landelijk te verspreiden.

Aanvankelijk richtte het Algemeen Politieblad zich vooral op de uitvoering van de eerste Nederlandse Vreemdelingenwet (1849). Daarin werd bepaald dat vreemdelingen zonder middelen van bestaan en zonder reis- en verblijfpassen de grens over gezet dienden te worden. Later verschoof de aandacht naar andere politiezaken, zoals de opsporing van misdadigers en dronkaards, ontvreemde voorwerpen en mensen die waren gevlucht uit de bedelaarsgestichten.

Delict nr. 9 Uit het register van de gevangenis is het volgende op te maken: Eimert heeft in voorarrest gezeten van 16-4-1896 tot 5 -5-1896. Bevel voorlopige aanhouding rechter commissaris 's-Hertogenbosch. De reden is landloperij. Het beroep van Eimert is sigarenmaker. Hij is zonder woonplaats. Ingeschreven 16-4-1896. De rechtbank oordeelt op 30 april 1896 en stelt de einddatum op 5 mei 1896. In de kolom "Aanmerkingen" staat vermeld: 2 dagen hechtenis; 3 jaar Opzending.

Van 1896-1902 verbleven 5.596 bedelaars in Veenhuizen.

Helaas zijn er geen aparte ontslagregisters van Veenhuizen uit de periode na 1859. Andere gegevens, zoals informatie over de werkzaamheden van een individuele bedelaar, zijn er in deze periode ook niet (in tegenstelling tot de periode 1818-1859). Daardoor weten we niet de ontslagdatum en de bestemming waar Eimert is naar toegegaan.

Na drie jaar in Veenhuizen te hebben gezeten lijkt Eimert zijn leven gebeterd te

Delict nr. 10 De opzending: registratie in Veenhuizen.

De term 'opzending' was gebruikelijk voor personen die naar Veenhuizen werden gestuurd. Bij binnenkomst op Veenhuizen II (de strafkolonie) werd een signalementkaart ingevuld. Deze kaart bestond uit vier bladzijden: De eerste en tweede bladzijde met een uiterst precieze uitgebreide beschrijving van het signalement. Zie hieronder. Een derde bladzijde is geheel blanco. Bij anderen staan opmerkingen over het gedrag, zoals vernieling, mishandeling. Soms ook over het soort veroordeling: Krijgsraad: vijf jaar gevangenisstraf wegens subordinatie. Bij Eimert is deze derde bladzijde geheel blanco. Heeft Eimert die drie jaar braaf tussen de lijntjes gelopen? Op de vierde pagina is er plaats voor foto's en vingerafdrukken.

Op de signalementkaart is vermeld dat Eimert op 11 september 1896 is opgenomen in Veenhuizen 2. Eerder hij drie veroordelingen heeft gekregen wegens landloperij en bedel.met lopr. (=3 maal landl[operij] en bedel[arij] met opz[ending]).

Van slechts een klein deel van de vele bewoners van Veenhuizen en de Ommerschans is een signalementkaart met foto gemaakt. Wel van Eimert Kuipers. Het is blad 4. Zie hiernaast.

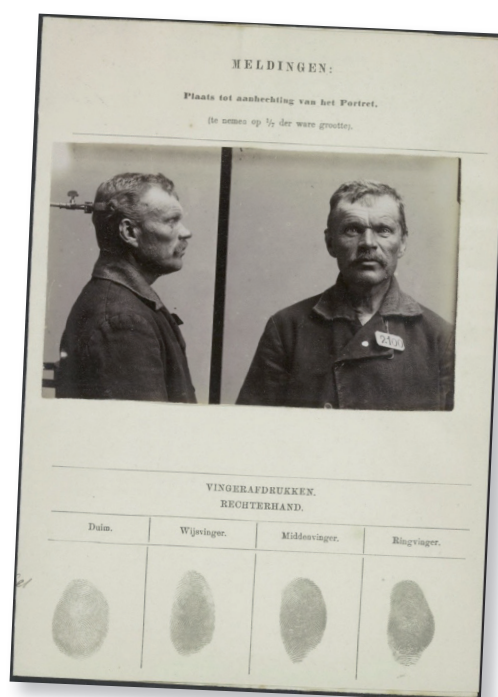
Signalementkaart Eimert Kuipers blad 4. Kaart 0137.01 339, archiefnummer 0137.01, inventarisnummer 339, aktenummer 2680.

Bron: Drents Archief.

hebben. Alleen in 1901 wordt hij nog een keer opgepakt wegens landloperij en krijgt hij daarvoor vijf dagen cel.

Iets over Veenhuizen

De Maatschappij van Weldadigheid is een particuliere organisatie die in 1818 opgericht is om paupers, veelal uit de grote steden, een kans te geven zich te onttrekken aan een arm bestaan. Na de Franse overheersing en mislukte oosten was Nederland sterk verarmd.

Nergens ter wereld is al vanaf het begin van de negentiende eeuw zo'n grootschalig experiment uitgevoerd om met landbouw de armoede te bestrijden. Initiatiefnemer was generaal Johannes van den Bosch.

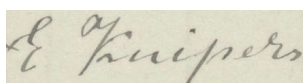
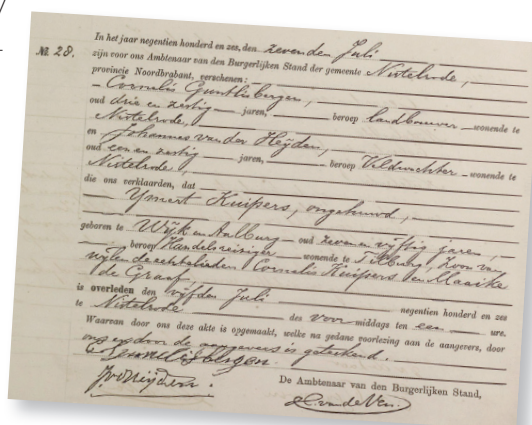
Mannen, vrouwen, weeskinderen, gezinnen met kinderen en veteranen werden vanuit het hele land opgestuurd naar de Koloniën in Frederiksoord, Willemsoord, Wilhelminaoord, Veenhuizen en de strafkolonie Ommerschans (later Veenhuizen II genoemd). Door te werken op het land dacht men de paupers te kunnen opvoeden tot nuttige en arbeidzame burgers. Bij de Gestichtenwet van 1884 werd het gesticht Ommerschans bestemd voor de plaatsing van veroordeelden wegens bedelarij en landloperij. In 1935 werden er souteneurs en veroordeelden wegens diverse misdrijven ondergebracht, wegens plaatsgebrek in de reguliere gevangenissen. Na 1945 werden er vanwege hun oorlogsverleden veroordeelde Nederlanders en Duitsers ondergebracht; het restant daarvan werd in januari 1953 overgebracht naar de gevangenis "Oostereiland" te Hoorn. In 1949 werd de naam Veenhuizen II vervangen door de naam "Esserheem". Het gesticht is tegenwoordig gevangenis en rijkswerkinrichting. Veel meer informatie staat op <https://www.drenthe.nl/cultuur-erfgoed/kolonien-van-weldadigheid/veenhuizen>.

Over de Maatschappij van weldadigheid: <https://maatschappijvanweldadigheid.nl/welkom-toen-welkom-nu/historie>.

Het laatste wat we van Eimert weten is zijn overlijdensakte.

Bij overlijden op 5 juli 1906 wordt als leeftijd vermeld dat hij 57 jaar en ongetrouwd is. Tevens is vermeld dat hij woonachtig is in Tilburg en hij van beroep dan handelsreiziger is. Eerder noemde hij zich koopman of sigarenmaker. In deze akte is zijn naam geschreven als Ijmert. Dat hij wel onze Eimert is zien we aan de vermelding van zijn ouders (beiden overleden) Cornelis Kuipers en Maaïke de Graaf.

Was getekend:

Familieberichten

Overleden

Adriana Dirkje (Adje) van der Linden- de Graaf

geboren te Bergschenhoek 17 juni 1935 overleden te Terheijden 1 december 2023
weduwe van Gerrit van der Linden, eerder weduwe van Christ van der Velden
Xlbo blz 226

Carin van der Velden

geboren in Terheijden 20 mei 1960, overleden te Rijsbergen 15 juli 2023

Johannes Bastiaan de Graaf

geboren 19 mei 1946, overleden 11 april 2024, weduwnaar sinds 26 oktober 2018 van Elizabet Anneke Schram. Begraven op 17 april 2024 op de Algemene begraafplaats aan de Borchravenweg te Werkendam

COLOFON

Bestuur Voorzitter

Ad de Graaf
info@addegraafmedia.nl
M 06 52 40 81 69

Secretaris

Nico de Graaff
nadegraaff@gmail.com

Penningmeester

Marlijn Dekker-de Graaff
marlijn.dekker@kpnmail.nl

Algemeen bestuurslid

Adrie Kuipers-de Graaf
adriekuipers@hotmail.com

Website

Maaïke van Herwijnen-de Graaff
m.v.herwijnen@hotmail.com

www.stichtingdegraaff.nl

Genealogie

Kees de Graaff
chcdg@ziggo.nl

Redactie

Izaak A de Graaf
iza.con@kpnmail.nl

Adrie Kuipers-de Graaf
adriekuipers@hotmail.com

Wim de Graaf - Sleeuwijk
graafdeu@gmail.com

Ad de Graaf Andel
info@addegraafmedia.nl

Redactieadres

Ad de Graaf Media
Hoofdstraat 28
4265 HK Genderen
Tel. 0416-760400
info@addegraafmedia.nl

Bankrekening

NL71INGB0008406993
tnv Stichting J.A.B. de Graaf

Voor € 20,- per jaar bent u deelnemer in de stichting en ontvangt u 2 keer per jaar Graafwerk

ISSN 15686817